

[Aksel Larsen.]

Minister tager Sigte paa med sit Ændringsforslag, saa skal han faa vor fulde Tilslutning til det.

Hvis vi tager Sortbørslønningerne som Aarsag til høje Priser, og det mener jo det ærede Medlem Hr. Weikop de er eller kan være, saa vil jeg ikke forholde det høje Ting et Eksempel paa en urimelig Pris, der i hvert Fald hverken kan være forarsaget af Sortbørslønninger eller normale Lønninger. Jeg fik et Tilbud fra min Boghandler paa en Bog om den historiske Udvikling her i Landet. Den skulde kun koste 2 Kr., og det tænkte jeg var billigt, og derfor købte jeg den. Jeg fik den, og i den Manchet, Forlaget havde forsynet den med, stod der, at denne Bog — understreget Bog — var af meget stor Interesse. Bogen er her. Den er paa 30 Sider — det kalder man en Bog — 30 smaa bitte Oktavsider med meget lidt Sats paa hver Side. Det tager man 2 Kr. for. Jeg kunde have Lyst til at faa at vide, hvad Priskontrollen bestiller, hvis den ikke kigger en lille Smule paa Forlagene. Jeg havde Spørgsmaalet fremme, da vi drøftede Sagerne i Udvalget i Fjor; det har imidlertid ikke baaret Frugt, og jeg ønsker derfor her i Tinget at nævne, at Priskontrollen ogsaa bør have en vis Pligt til at kigge paa Forlagenes Kalkulationer, for enhver kan da sige sig selv, at det er fuldkommen urimeligt, bortset fra at man titulerer den som en Bog, at forlange 2 Kr. for en lille bitte tynd Pjece paa 30 Sider. Vi har andre Eksempler, bl. a. et Eksempel paa en Smaapjece paa 60 Sider, som man tager 4 Kr. 50 Øre for. Det har ikke interesseret Priskontrollen. Jeg kunde komme med en Masse andre Eksempler, det er kun to tilfældigt valgte; jeg her nævner. Jeg synes, at der her virkelig er et Omraade, som Priskontrollen burde sætte ind paa, og man kan da i hvert Fald hverken med god eller ond Vilje paastaa, at det er Sortbørslønningerne i Typograf- eller Bogtrykkerfaget, der bevirker, at der tages saa fuldkommen urimelige Priser paa saa smaa Ting. (*Axel Kristensen*: Det er de dumme Mennesker, der køber dem, der er Skyld i den høje Pris!). Ja, ja, det er muligt, at det er gaet saa galt med Priskontrollen under den foregaaende Regering, at den foregaaende højtærede Minister mener, at de Idioter, der køber Ting til urimelige Priser, selv maa tage Skade for Hjemgæld. Jeg opfatter det saaledes, at den foregaaende højtærede Handelsminister ikke mente, at det var Priskontrollens Sag, og derfor forstaar man, at det maatte gaa saa galt. Jeg haaber,

at den nuværende højtærede Handelsminister har en anden Mening, og saa glæder vi os til, at der sker noget.

Maa jeg i øvrigt sige om selve Prisloven, at jeg i Almindelighed mener, at dens Princip er forkert. Det gaar jo stort set ud paa, at det er Priskontrollen, der skal føre Bevis for, at en Pris er urimelig. Jeg synes man burde vende det om. Jeg synes, man burde forlange, at de erhvervsdrivende skulde føre Bevis for, at deres Priser er rimelige. Jeg synes, at man i Prislovgivningen skulde indsætte en Paragraf, som kategorisk forbyder enhver Prisstigning, der ikke forud er givet Tilladelse til, og gøre en saadan Tilladelse afhængig af, at den paagældende, naar han søger om Tilladelse til at forhøje Prisen, forud dokumenterer, at en Prisforhøjelse er berettiget. Det er jo ikke Priskontrollen, der ligger inde med Folks Forretningspapirer, Dokumenter o. s. v., og derfor bør man lægge Bevisbyrden over paa dem, der vil have Lov til at forhøje Prisen.

Man behøver ikke at være bange for, om jeg saa maa sige, at gaa Privatlivets Fred for nær. Det er man jo ikke bange for i andre Forhold. Nu har vi faaet dette mere eller mindre velsignelsesrige Dollarlaan, og som Følge heraf skal International Banks Kontrolanter have Lov til at gaa ind paa alle de Erhvervsvirksomheder, som paa nogen Maade bearbejder, forsælger eller forhandler Varer, der erhverres for Dollarlaanet, og kigge i deres Forretningspapirer, Protokoller, Bøger, Hemmeligheder o. s. v., og det finder man her i Tinget og fra Regeringens Side er i sin bedste Orden. Saa vilde det vel heller ikke være urimeligt, hvad Priskontrollen angaar, om man sagde, at de, der vil have Lov til at forhøje Prisen, virkelig selv maa komme og føre Bevis for, at en saadan Prisforhøjelse er nødvendig. Hvis jeg ikke tager meget fejl, anvender man dette Princip paa andre Omraader. Det er vistnok saadan, hvis jeg indgiver en Selvangivelse, og Skattemyndighederne ikke vil tage den til Følge, at det er mig, der skal føre Bevis for, at Selvangivelsen er rigtig. Det er ikke Skattemyndighederne, der skal føre Bevis for, at den er urigtig. Tværtimod — hvis jeg ikke kan føre Bevis, kommer de og knalder mig op i Skat uden at føre Bevis for, at jeg har haft større Indtægt end den, jeg selv opgiver. Det er altsaa et Princip, som man har knæsat andre Steder, bl. a. ved Skatteansættelsen, og det skulde man ogsaa knæsette i Prisloven.

Jeg synes først og fremmest, at man